

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 3 OKTOBER 1982 11. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!
DIN FORGÆNGER
I EMBEDET HAR DE TIDLIGERE
NUMRE AF IMPULS
HAR DU FÅET DEM?

REDAKTION: Gunnar Hauerberg, Vestervang 32,
Øster Højst, 6240 Løgumkloster, tlf. 04 - 77 52 20

EKSPEDITION: Landsgildekontoret, Mikkell Bryggers Gade 1,
1460 København K., tlf. 01 - 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkell Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telefon 01 - 12 27 02.

redaktionelt

Kære Jørgen Orlien!

Fra landsgildeledelsen skal der på dette sted lyde en stor TAK til dig for den tid du har varetaget posten som redaktør af IMPULS.

Du har gjort det særdeles godt, og vi har mange tilkendegivelser fra gildeledelser, som har fundet megen inspiration og god information i bladet.

Vi ville gerne, om du kunne have fortsat arbejdet, men vi forstår til fulde at du har ønsket at slutte nu.

Vi ved at vi vil finde dig i anden gildesammenhæng og at du også der vil virke med kraft og dygtighed.

Tak fordi du skabte et godt IMPULS. Takken skal også gælde Bente, som jeg ved har været en stor hjælp med bladarbejdet.

Hjertelig gildehilsen

Robert

Kære Gunnar Hauerberg!

Velkommen som ny redaktør af IMPULS, og tak fordi du så beredvillig sagde ja til opgaven.

Vi ved, at du kan løfte opgaven og videreføre IMPULS som det blad, der giver impulser og ny inspiration til vore gildeledelser.

Velkommen til jobbet og lykke til.

Hjertelig gildehilsen

Robert

Den "gamle" redaktør takker!

Ved min fratræden som redaktør af IMPULS vil jeg benytte lejligheden til at sige TAK til alle, som har bidraget med indlæg/artikler gennem de mere end fem år, jeg har haft ansvaret for udgivelsen af IMPULS.

Jeg har, når jeg har henvendt mig til en gildebror med opfordring til at skrive en artikel, altid mødt stor imødekommenhed. At redigere IMPULS har givet mig inspiration til mit gildeliv samt til mit virke i dagligdagen iøvrigt.

Jeg vil ønske den nye redaktør velkommen til arbejdet, og jeg vil håbe, at den velvillighed og imødekommenhed, jeg har mødt, når jeg har opfordret gildebrødre til at bidrage med indlæg, også må møde ham i hans virke med IMPULS.

Uden en tovejs-kommunikation er det svært at opretholde den nødvendige inspiration og begejstring, og det skal der til for at udgive et blad som IMPULS, der som navnet siger, gerne skulle være IMPULS-giver til gildeledelsens arbejde for eget gilde, såvel som for gildebevægelsen.

Jørgen Orlien
forhenværende redaktør

redaktionelt

Det er med stor spænding, jeg som ny redaktør af IMPULS går til arbejdet.

I min gildemestertid har jeg altid set frem til den dag, hvor IMPULS udkom. Jeg følte, at dette blad skulle kunne give mig de impulser, der var nødvendige, for at jeg kunne yde det, jeg skulle i Gildehallen. Det var derfor med store forventninger, jeg hver gang åbnede og studerede IMPULS.

TAK til Jørgen, fordi du hver gang indfrieede mine forventninger.

Når jeg nu selv sætter mig i redaktørstolen, er det derfor med en blanding af glæde og nervøsitet. Glæde over, at jeg er blevet betroet den opgave at føre IMPULS videre, og nervøsitet fordi jeg er usikker med hensyn til, om jeg kan leve op til de forventninger, der med rette kan stilles til redaktøren af det blad, der skal give landets gildemestre impulser til at udføre deres hverv som ledere af gilderne.

Det er mit håb, at I vil være mig behjælpelige i mit arbejde ved at indsende stof til IMPULS. Til gengæld lover jeg at gøre mit bedste for at føre IMPULS videre til stadig inspiration for nuværende og kommende gildelødelser.

Gunnar

gildemestertalen

På det netop afholdte gildemesterstævne blev der stillet et spørgsmål til redaktøren af IMPULS vedrørende gildemestertalen.

Da jeg selv mener, at udarbejdelsen af gildemestertalen er gildemesterens vigtigste opgave i forbindelse med Gildehallen, finder jeg det rigtigt, at der benyttes megen spalteplass på dette emne.

Det er ikke min mening at bringe et stort antal gildemestertaler, så den enkelte gildemester blot kan plukke en passende tale ud af samlingen. Noget sådant er helt imod min indstilling til gildemestertalen. En enkelt gildemestertale vil dog blive bragt i ny og næ, for at vise, hvordan det OGSÅ kan gøres.

I stedet for at bringe færdige gildemestertaler vil jeg forsøge at bringe dispositioner til sådanne, således at den enkelte gildemester kan tage udgangspunkt i en række stikord, og derefter indlægge sine egne synspunkter i talen.

Jeg har deltaget i gildehaller mange steder i landet, og jeg har hørt på mange gildemestre. Men når jeg tænker tilbage, så har de gildemestertaler, som har gjort indtryk på mig, altid været præget af den pågældende gildemesters personlige oplevelser og følelser. Dette, at skulle give udtryk for sine egne følelser - selv overfor gildebredre - er for mange noget meget vanskeligt, men mine egne oplevelser har vist mig, at det trods alt er de personlige synspunkter, som senere huskes. Og en gildemestertale skal vel huskes ?

gildemestertalen

Hvordan så få sammensat en god gildemestertale ? Nogle "gør det bare", mens det - som det fremgik på gildemesterstævnet - er et problem for mange.

Den "rigtige" måde at gøre det på, kan jeg ikke anvise, men jeg vil i det følgende beskrive en arbejdsmåde, som har hjulpet mig ved udarbejdelsen af mine egne gildemestertaler.

Jeg har benyttet "mønsternotering" til at få styr på mine tanker og få dem sat sammen i en forståelig rækkefølge. Som udgangspunkt har jeg valgt den kerne eller det "budskab", som jeg ønskede at nå frem til med min tale. Fra kernen har jeg arbejdet mig udad på grundlag af de tanker og associationer, som kernen gav mig. Længere og længere ud, indtil jeg følte, at emnet var udtømt eller tilstrækkeligt belyst.

Derefter har jeg valgt rækkefølgen af de forskellige synsvinkler, som hver for sig har ført ind til kernen, og endelig har jeg færdigbearbejdet talen ved at gå udefra ind mod kernen.

Hvad er så MØNSTERMETODEN ?

Mønstermetoden går i princippet ud på

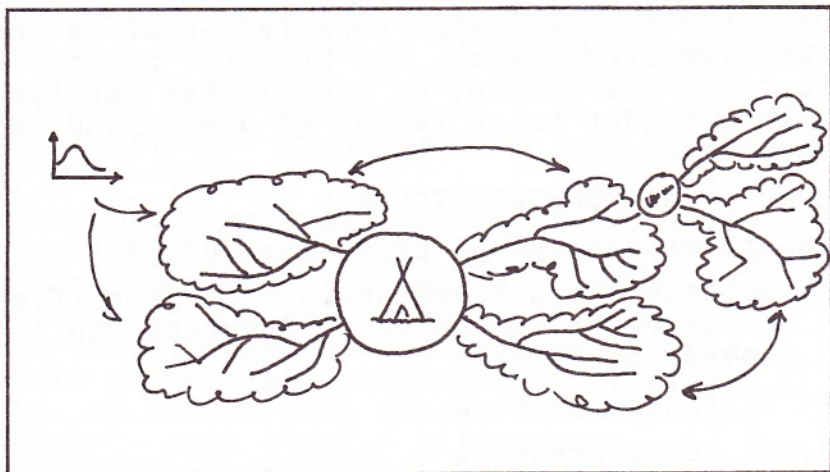
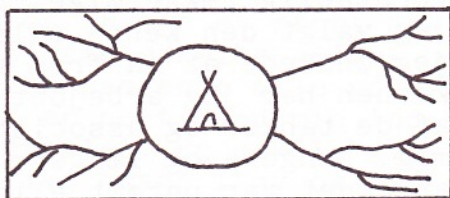
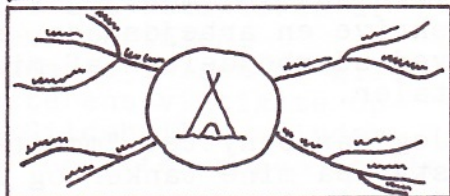
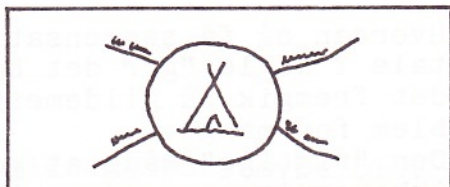
1. at starte med hovedtanken i centrum (f.eks. illustreret) og herefter forgrene den i hovedemner
2. at finde nøgleord
3. at sætte grene på
4. at sætte de nødvendige detaljer på
5. at overskue systemet og forbinde, tænke videre og være kreativ.

gildemestertalen

På skitserne er vist, hvorledes notaterne langsomt vokser frem udfra hovedtanken.

Bygges notatet op på denne måde, vil det med lidt øvelse være tilstrækkeligt grundlag at holde gildemestertalen på.

Fordelen ved dette er klar: Gildemesteren frigøres fra det beskrevne ark papir, og kan alligevel hurtigt overskue sin tale. Der bliver således mulighed for at se på

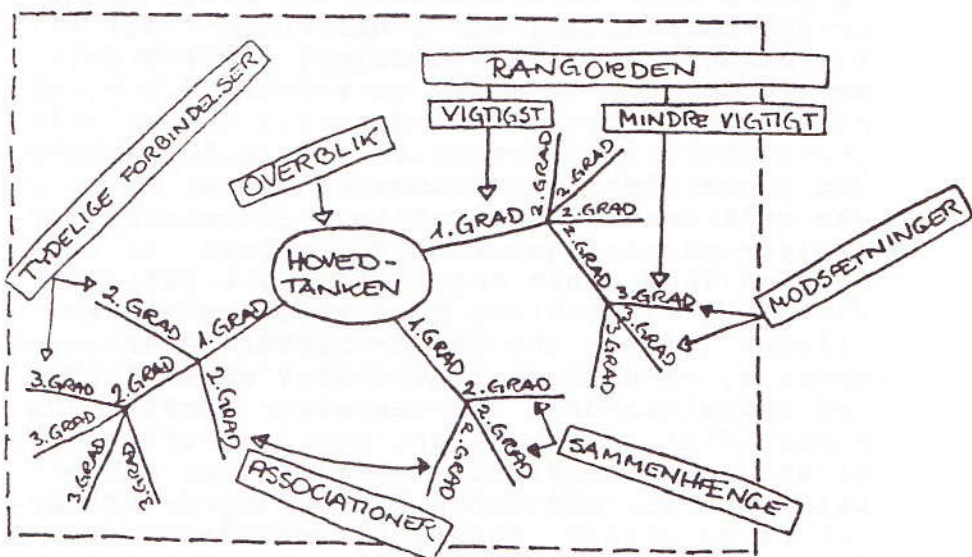
tilhørerne under talen, hvilket giver en meget bedre kontakt undervejs i gildehallen. En anden fordel: Gildemestertalen kan tidsmæssigt afpasses til situationen. Ved tidnød kan enkelte grene springes over, eller uddybningen af dem undlades. Er der rigelig tid,

gildemestertalen

er det på den anden side let at benytte den ekstra tid til yderligere omtale af enkelte grendele. Mønsternotatet giver således en stor grad af fleksibilitet under selve talens fremførelse.

Endelig kan fremførelsen forekomme friere, uden at tråden tabes. Og en lille detalje: ved at talen er på een side, undgår gildemesteren, at tilhørerne sidder og tæller, hvor mange sider der er tilbage.

Endnu engang: Dette er ikke METODEN, men måske kan denne metode være dig til hjælp. Prøv den, og se hvad der sker.

Litteratur:

Mogens Tolstrup, Statens Erhvervspædagogiske Læreruddannelse, Ollerup.

en gildemestertale

Gildemestertale ved en nytårsgildehal med væbneroptagelse.

Loven er ærlig, men holden besværlig, sagde de gamle! Gad vide, om man i særlig grad har tænkt på nytårsaften, når man sagde sådan, - det var ikke utænkeligt. Skal man sige det ligefremt, som jeg har det fra vores gamle naturpoet, Ole Vinding, een af dagene før nytår, så er det nok rigtigt, at det er en ganske særlig stemning, der driver os ind i løfter, ofte meget banale løfter, som vi i virkeligheden slet ikke har i sinde at holde, og som senere bortforklares ved glemsomhed. Er det bare sådan, at vi billedligt talt vil æde mere, end vi kan fordøje? - Måske ja, her ved nytår, og måske ja ved de løfter, som altså kun hører det ene døgn til? Ergo vil jeg se helt bort fra dette specielle fænomen. Jeg kunne måske lige runde af med at sige, at den helt ideelle nytårstale i et selskab burde lyde sådan: "jeg venter mig intet af jer, og I må ikke vente noget af mig, - SKAL!" Vi har for lidt siden hørt vore tre væbnere aflægge løfter, som jeg er sikker på er meget seriøse, og som yderligere blev understreget ved ritualets ord: "vi mennesker dømmes ikke alene efter, hvad vi gør, men også efter, hvad vi undlader at gøre!" - Det er ikke alene til væbnerne, disse ord lyder, nej de er møntet på os alle i gildet, og godt det samme, for jeg tror, at vi alle trænger til at høre dem af og til. - Det trænger alle andre mennesker forøvrigt også til, så vi kan såmænd godt bruge dem udadtil i det omfang, vi finder rimeligt. - Også her en lille eftersætning til det nævnte citat fra ritualet, eller en uddybning, om man vil: "når man godt ved, hvad der er det rigtige, - og IKKE gør det, så er

en gildemestertale

man skyldig".

Her vil jeg godt fortælle lidt om en forfatter, som jeg har haft stort udbytte af at læse, og som jeg sætter højt. Han hedder Erich Fromm, er tysk filosof, men døde for ca 1 1/2 år siden. Kort tid efter hans død hørte og så jeg i TV et interview med ham, optaget kun en måneds tid, før han døde. Man talte naturligvis blandt mange andre ting også en hel del om vold, ufredelighed, magtsyge, begær, hensynsløshed o.s.v., altsammen noget, som vi alle kan regne ud vil ende i kaos og undergang, hvis optrapningen fortsætter som i øjeblikket. - Som en slags konklusion på den lange samtale blev han til slut spurgt: "er der nogen fremtid for menneskeheden, eller kører den også mod afgrunden, og hvad kan der i givet fald gøres?" - Fromm tænkte sig længe om, og sagde så: "hvis der overhovedet skal være en chance, og det føler jeg mig endda ikke ganske overbevist om, så kan det alene være den, at menneskeheden afstår fra og snarest forlader den meget voldsomme afgudsdyrkelse, som størsteparten, særlig i den vestlige verden, deltager i! - - - Afguden hedder PENGE!"

Begrebet, guldets som afgud, kendes i forvejen godt fra 2. mosebog, kap. 32, hvor Moses, som var hele folkets leder, gik sin vej for at tale med Herren om lovgivningsproblemer, og hvor hans broder, ARON, ikke alene animerede, men direkte organiserede dansen om guldkalven, og tilbedelsen af samme, hvilket medførte utallige tragedier og var meget tæt på at bevirke en total udslettelse. I første omgang kaldte Moses alle trofaste fra Levi stamme sammen og befalede dem at ihjelslå med sværd alle afgudsdyrkerne, og jeg citerer: "hver sin broder, og hver sin ven, og hver sin næste. - Og Levi børn gjorde, som Moses havde sagt, og der faldt af folket på

en gildemestertale

den samme dag henved tre tusinde mænd."

- Men tilbage til Erich Fromm.

Hans indtrængende tale gjorde et stærkt indtryk på mig, og jeg har efter den tid tænkt meget på, at hans konklusion må viderebringes.

- Den kunne måske endda give anledning til en frugtbar og positiv snak, f.eks. her i gildet eller i grupperne. - Der er sikkert ikke een eneste af os, der ikke er i stand til at pege på forhold, som beviser det rigtige i Erich Fromms advarsel. Bare eet eneste lille eksempel: her i landet har vi måttet oprette særlige afdelinger i politiet, som udelukkende tager sig af økonomiske forbrydelser, fordi disse ganske enkelt har taget overhånd.

Een og anden sidder måske så nu med spørgsmålet: ja, men kan man da ikke være et ordentligt menneske, fordi man elsker penge? - Jeg kan lade Erich Fromm svare, for han siger i en af hans sidste bøger, at når talen er om materiel velstand og følgende autoritet, og det er som overordnet livsmål og livsholdning, så er det en almindelig erfaring, at den eller de pågældende ret hurtigt mister den naturlige, menneskelige dømmekraft, hvorved det går ud over alle de kvalifikationer, som man ellers sætter højt. Det bliver svært eller umuligt at kende forskel på godt og ondt, på ens eget eller næstens, på sandhed og løgn, - bare det giver penge!

Han nævner et praktisk eksempel. Folk går i kirke og hører en prædiken om kærlighed og barmhjertighed. De samme mennesker ville anse sig selv for tåber, eller det, der er værre, hvis de havde betænkelighed ved at sælge en vare, selv om de var helt klar over, at kunden ikke havde råd til den.

Der er også en tendens til at forbinde autoritet med eksisterende materiel overflod, men den er heldigvis ikke så dominerende. - Går

en gildemestertale

vi tilbage i vor egen historie, så er det sådan, at pengepugere, økonomiske bagmænd, som de vel skal betegnes idag, ikke har overlevet historiens kritiske vurdering, hvorimod de med de store menneskelige kvalifikationer plus ånd og kultur, stadig ses op til.

- Men hvad kan der så gøres ved det, vil man spørge, kan lille jeg gøre noget alene ? Ork ja, vi kunne f.eks. allesammen som en beyndelse holde op med at klage. For hvad er det, de fleste klager går på ? - ganske enkelt på det materielle, - vores levefod stiger ikke nok, vores løns købekraft er forringet med nogle procent o.s.v. - Hvad ligner det - trods en relativ høj levefod - at jamre over "fattigfirserne"? - Vi burde heller ikke stiltiende finde os i, at man fremhæver som smarte de mennesker, der lever af at finde økonomiske smuthuller i enhver lov. - Kort sagt: lad os stræbe efter at få slået denne afgud i stykker, og så ellers prøve at leve op til det, som vores bedste overbevisning siger er ret og rigtigt.

Skal vi have en lære ud af alt dette, så er det nok ikke gjort med at spænde sværdet ved lænd, og ligesom Levi børn ihjelslå alle, som er skyldige. Vi skal nok begynde med at finde den rigtige medicin. - Vi længes allesammen efter lykke, efter sandhed, efter retfærdighed, efter kærlighed, efter indre frihed. - Og så - for sidste gang i aften - Erich Fromm, som har opskriften. Den lyder egentlig såre enkel:

MAN SKAL LEVE KÆRLIGHEDEN OG TÆNKE SANDHEDEN.

Dertil kræves en vis portion mod ! Mod skal der til, både for at leve og for at overleve. - Kunne vores skytspatron Sct.Georg slå en drage ihjel for et redde et menneske, så kan vi vel også slå et par symbolske drager ihjel for menneskehedens skyld ? !

klip fra gildeblade

Gildemestertalen på de foregående sider er skrevet af Evald Hansen, Nykøbing Sjælland.

I SKOVPOSTEN fra 2.Sct.Georgs Gilde i Glostrup skriver Mette:

Albert Schweitzer har engang sagt:

"Det menneskene trænger til, er ikke flere forbud eller påbud, men at deres tanker skal ledes ind på helt andre baner."

Og dermed mener han større ærlighed imellem mennesker - større næstekærlighed - større tolerance og respekt for andres tanker og meninger.

Det er svært, for vi har vel alle en tilbøjelighed til at sætte vort eget i relief eller springe over, hvor gærdet er lavest.

Alt, hvad vi mennesker foretager os af betydning, har jo et motiv, som er drivkraften, der får os til at handle på en ganske bestemt måde.

Lad os derfor være rige på forståelse, rige på omsorg og på alt, som er lyst og godt her i verden. Da tror jeg, at vi selv bliver rige. Men det skal ikke bare være skønne ord, men ord omsat i handling, der karakteriserer os som gildebrødre.

I et andet gildeblad læste jeg følgende - til eftertanke for en og anden gildeledelse:

Efter 1 1/2 år i Gildet kan det være naturligt at spørge sig selv: "Er dine forventninger blevet opfyldt? - og hvad så?"

Når jeg tænker tilbage på aktiviteterne i Gildet, står "Gildehal med svendeoptagelse" lysende klart for mig, for dem har der været mange af. - Det skal der selvfølgelig også,

klip fra gildeblade

når Gildet har fået så mange nye gildebrødre, - men det bliver efterhånden noget ensformigt, når de bliver gennemført efter nøjagtig samme plan, uden at der var andet end fælles kaffebord, spisning og fællessang efter Gildehallen. Det skal der også være, men jeg havde forventet mig mere af disse aftener.

I det sidste halve år har der dog været gennemført et par "utraditionelle" arrangementer, hvilket har været meget forfriskende.

Der har også været tombola, loppemarked, spejderløb o.a., hvor gildebrødre har måttet yde en indsats. - Det blev nogle ganske få, der lavede arbejdet, og mange flere, der mødte frem, når aktiviteterne løb af stabelen (hvis de iøvrigt havde lyst og vejret ikke var alt for dårligt).

Mange af de 17 nye svende med mere end 1 år i Gildet har efterlyst orientering om væbner- og ridderforberedelse, ritualer, symboler m.m. Det er også blevet lovet flere gange, uden at der er sket noget. Det skal her oplyses, at en svend normalt inden 2 år skal lade sig optage som væbner. I år skal 2 fra Gildet deltage i væbnerforberedelsen - ingen af de 17 !!!

Sct.Georgs Gildet adskiller sig jo ikke fra det øvrige samfund, hvor mange taler så meget om alt det, de gerne vil - men det bliver kun ved "snakken".

Hvis vi skal overleve som organisation, må vi - som i det øvrige samfund - til at handle, i stedet for blot at tale om det. - Og een ting mere: vi må alle "gøre vor pligt i stedet for at kræve vor ret".

Ellers er jeg bange for, at vi blot kan sige:

Sct.Georgs Gildet - og hvad så ?

En hilsen fra en positiv gildebroder.

DDS Irklip fra gildeblade

GILDESTAFETTEN.

En del gilder har den gode skik, at lade en gruppe besvare et spørgsmål i gildets blad, hvorefter gruppen lader "stafetten gå videre" i form af et nyt spørgsmål til næste gruppe.

I GLØDEN, der udsendes til Sct.Georgs Gilderne i Hillerød giver 5. gruppe fra 2. Gilde dette svar:

Allerførst tak til 2. gruppe i 1. Gilde for stafetten. Vi har i gruppe 5 været glade for jeres spørgsmål, og også tilfredse med at I stillede spørgsmålet til gruppen som helhed. Det giver nok et mere nuanceret svar, og samtidig fik gruppen en indholdsrig diskussion over temaet.

Spørgsmålet lød:

"Hvorledes præger lov og løfte vore dages spejdere? Lærer de det overhovedet? Har spejderarbejdet nogen opdragende virkning på vore børn og hvorledes?"

Spejderloven hos DDS og KFUM/K er som bekendt lidt forskellige, idet DDS ikke har paragraffen med, der angiver den religiøse grundholdning. I gruppe 5's diskussion har vi regnet spejderløftet for ens i de forskellige korps.

1. Lærer spejderne overhovedet lov og løfte?

Lov og løfte er undergået sproglige revisioner i flere omgange, så de bedre skulle kunne forstås af spejderne. Alligevel tvivler vi på, at spejderne får noget væsentligt udbytte af at lære lov og løfte udenad eller blive undervist heri. Men det sker stadig i en vis udstrækning.

Anderledes ligger det med lederne. De er de virkelige nøglepersoner i arbejdet, og lov/løfte bliver via lederne indlevet i spejderne.

klip fra gildeblade

Så på den måde lærer spejderne alligevel lov og løfte.

2. Hvorledes præger lov og løfte spejderne i dag?

Lov og løfte er med til at bevidstgøre et ideal eller formål med spejderarbejdet.

Gruppen mener - med risiko for at skyde forbi landstypiske forhold - at der i dag eksperimenteres med lov og løfte, måske for meget, og især i DDS, mens de grønne er mere gammel-dags. Der er herved en risiko for at idealerne udvandes.

Ritualer, som f.eks. ceremonier omkring lov og løfte har i de sidste år ikke været særlig "in" for børn i 12-14 års alderen. Det kan være at denne tendens så småt er ved at vende nu. Erfaringen viser, at der i krisetider er behov for den stabilitet, som bl.a. ritualer er med til at understøtte. Der er vist noget om, at de grønnes medlemstilgang i dag er større end DDS. Hænger det sammen med, at de grønne er mere konservative i stilen?

3. Spejderarbejdets opdragende virkning?

Både i spejdertroppen og i fodboldklubben udvikles der et godt kammeratskab - hvis barnet er med og bliver accepteret. Spejderarbejdet tilbyder en større vifte af muligheder for gennem praktisk arbejde i en mindre gruppe, at udvikle sig og samtidig blive afslebet og indordne sig i et fællesskab. Koncentrationen under gennemførelse af gruppearbejde belønnes hos spejderne.

Vi mener, at dette for den enkelte kan give en større selvsikkerhed og gå-på-mod, som har betydning i alle mulige andre sammenhænge.

Giver FDF/FPF eller fritidsklubben ikke det samme? Den voksne leder skal være der - i

klip fra gildeblade

kulissen - og afstikke hovedlinierne, men vi mener i gruppe 5 at arbejdet i patruljen, under en større drengs/piges ledelse og med flere aldersgrupper som patruljemedlemmer - det typiske for spejdere contra FDF/FPF eller fritidsklubberne - giver det bedste resultat. Baden Powell havde sikkert ret!

Det, at spejderne færdes i naturen, studerer den og udnytter den giver mulighed for at se naturens sammenhænge og forstå naturens sårbarhed overfor menneskenes indgreb. Spejderarbejdet er dermed med til at åbne børnenes øjne for nogle værdier, som de først langt senere i livet for alvor ser dybden i, ligesom Niels Bohr, der i naturens forunderlige system så, at der måtte være en gud bagved.

Vi havde en lang og god drøftelse af emnet i gruppe 5. Og vort svar er svært at gøre kort.

Vi vil gerne give stafetten videre til gildeledelsen i 1. Gilde med spørgsmålet:

"Hvad har spejder- og gildebevægelserne at byde på i vor nuværende samfundssituation?"

5.gruppe/2.Gilde.

O M A T H O L D E

Der råbes vidt
i verden om:
at holde trit
at holde dom.

Der er eet bud
man flygter fra:
at holde ud
og at holde af.

Piet Hein

Fra 1. Viborg Gildes 40 års jubilæumsfest:

Mel: Den danske sang . . .

Vort spejldervirke i barndomstiden,
hvor kølen lagdes til livets båd,
der fik vi tanker, som hjalp os siden,
og vore drømme blev fremtidsdåd.
I vore hjerter de luen tændte,
som siden blev til en virksom brand,
i vore kroppe de sener spændte,
som stod sin prøve for kvinde og mand.

Vor spejdertid under liljens mærke
et frøkorn lagdes i hjerters muld,
som danned' spiren i viljer stærke,
for Danmarks fremtid - det unge kuld.
Du skabte unge med rygge ranke,
med flid og evner at vinde frem,
at gå til striden med våben blanke,
om kampen gælder vort land og hjem.

Men fælleskabet om gode minder,
er mer og andet end skønne ord.
som kammerater, det sammen binder,
trods grænsepæle på stridfyldt jord,
og derfor mødes vi i vort gilde,
fra nær og fjern under Gildets tegn,
en stund vi dvæler ved mindets kilde,
og drømmer om barndommens stærke hegn.

Gid gildetanken bestandig fængsler,
den nye slægt, som den fængsled' os,
opflammed' stedse de samme længsler,
den samme tro, og den samme trods.
Gid altid mødes i Gildehallen
den unge slægt, som skal løse af,
og som engang, når vi bort er falden,
må livet ofre dets kald og krav.

Vort gildes mål blev i skøn forening,
at styrke barndommens glade bånd,
og så fik tanken endnu en mening,
at række andre en hjælpende hånd,
vort kære gilde med liljebanner,
du gav os alle så god en tid,
af mindets blomster vi sammen danner
vor tak for ballast til livets strid.

sybolet

